

dette fra Fremgangen, bliver tilbage som Overskud 423,620 Rd. Hermed sammenlignede man nu Finantsloven, som den nu foreligger, det kommer jo ikke an paa nogle Hundreder eller Tusinder Rd. fra eller til, saa nøje vil jeg ikke paastaa, at jeg har taget de vedkommende Endringsforslag med, men det vil i alt Fald omtrent falde sammen dermed, idet Afstemningen ved 3die Behandling omtrent er falden ud, saaledes som jeg forudsatte (Afbrydelse af Schjærring og Flere). Sa, man gaar jo ud fra, hvad man antager fornuftigt, man regner efter sin egen personlige Opfattelse, det kan ikke mistydes eller foruindre det ærede Medlem for Mors. Lovforslaget, som det foreligger, angiver et Overskud af 790,880 Rd., altsaa kun 22,000 Rd. mere end det, vi begyndte Finantsloven med. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at vi i denne Henseende ere ved Finantslovens 3die Behandling gaaede tilbage med 579,500 Rd. Da Finantslovens 2den Behandling var tilendebragt, var Overskudet nemlig 1,370,684 Rd., og nu er det som sagt kun 790,880 Rd. Denne Forskjel fremkommer paa forskellige Maader, som jeg ikke tror, jeg behøver at opholde mig ved; det er i Grunden temmelig forklarligt. Der er navnlig kommet 350,000 Rd. til som Tilskud til Rindjordsbroen og Ribebanen, og saa er der en Del Forskiøttelser paa Krigsministeriets og til dels Marineministeriets Budget — uagtet der maaske hos Enkelte er en Tvivl af, at maan var lidt for streng ved disse Budgetter i Aftes, saa er der dog kommet ikke saa faa Forskiøttelser paa ind dem — fremdeles de her nævnte Lønningstillæg osv. Dertil kommer det samme Beløb, som foran nævnt, til Afbetaling af vor Gjæld 2,423,980 Rd. og til offentlige Arbejder 2,889,640 Rd., hvilket er en Forsøgelse af 625,000 Rd. fra Finantsloven, som den blev foreslagt, og endvidere de to Summer fra Nationalbanken og Enkeltkassen, som jeg før nævnte, af 360,000 Rd. Dette giver en samlet Fremgang af 6,464,504 Rd. Her maa imidlertid efter samme System fradrages Halvdelen af det til offentlige Arbejder bestemte Beløb, eller 1,444,820 Rd. Tilbage bliver altsaa som Fremgang 5,019,684 Rd. Drager man nu det Beløb fra, som tilskydes efter § 10, og tidligere af mig er nævnt, 4,261,901 Rd., faar man tilbage som Fremgang 757,783 Rd. Tidligere stod Balancen med et plus af 423,620 Rd. Drager man dette fra 757,783 Rd., faar man tilbage 334,363 Rd.; derfra maa jeg dog drage det Beløb, som paa Grund af § 27 vil komme i Betragtning, nemlig Lønningstillægene til Bestillingsmænd i Hæren og Søværnet, som jeg har anslaaet med en rund Sum til 100,000 Rd., og vi faae da ud som Fremgang i Status ved vor Behandling af Finantsloven efter den Opgjørelse, som her er foretaget, et Beløb af 234,363 Rd., til samme Tid, som vi have maattet optage en Afgang i Indtægt af Bygningsaffæren af 50,000 Rd. og bevilget disse forskjel-

lige Lønningstillæg, som af mig ere nævnte. Dette Forhold kan formentlig nogenlunde gaa an, om det end ikke er til at rose. Efter et saadant Aar, som vi have i Aar, dyb Fred og god Velstand, kan Balancen ikke vel taale at være ringere. Havde vi derimod gaaet til at bevilge yderligere Beløb til forskjellige Diemed, saa vilde vi utvivlsomt være komne til at søge en Dækning, og naar den ærede Minister vilde have taget denne Dækning ved Angreb paa Reservefonden, saa vilde Balancen jo have været endnu slettere. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at overveie dette Spørgsmaal, men har endnu et eneste Punkt tilbage, og det er, at naar Udvalget ikke har gjort nogen Forandring i Finantslovsforslaget, men ladet det fremtræde med et Overskud som af mig nævnt af 790,000 Rd., da er det stet, fordi det ikke var umuligt, om end ikke sandsynligt, at et og andet Lovforslag kunde komme frem, som vilde gjøre Fordring paa Statskassen i det kommende Aar, og for at navnlig ikke Hensynet til Balancen skulde forstyrre jærlig Lovloven fra at kunne komme frem selv med ikke ubetydelige Medskættelser. Selv om Kassebeholdningen udreder 2 Millioner af de 4 Millioner, som Ministeren var bemyndiget til at udrede af Reservefonden for Finantsaaret 1872—73, vilde den dog desuagtet have en meget betydelig Størrelse. Jeg siger, at af disse Hensyn har man ladet det staa saaledes, men det er en Selvsølge, at Finantsudvalget ventte, at, ligesom Finantsministeren i Aar — eller rettere i de foregaaende Finantsaar, thi vi ere jo forbi den 1ste April — kun delvis har bemyndiget den Bemyndigelse til en Realisation af Reservefondens Midler, som han har havt, idet han, som nylig nævnt, har ladet Kassebeholdningen udrede omtrent Halvdelen af det omtalte Beløb, saaledes vil han heller ikke i indværende Finantsaar lade Reservefonden tilskyde mere til Kassebeholdningen end fornødent er for at kunne dække de Udgifter, som Finantsloven fordreer. Man har f. Ex. ikke troet det fornødent at søge en Medskættelse af de 2,500,000 Rd., som forlanges tilskudte af Reservefondens Papirer for at faae en anden Balance tilveiebragt af Kassebeholdningen. Det er jo glædeligt at se, hvorledes det utvivlsomt er gaaet ikke ubetydeligt frem i det sidste Finantsaar. Dette synes jo at fremgaa af Opgjørelsen af Lovindtædterne, der overftige det kalkulerede Beløb med en Sum, der er ikke lidt større end den, der forlanges i Tillægsbevillingsloven.

Winther: Jeg vil kun udtale et Par Ord til Fordel for den Mand, som blev omtalt først af den høitæredede Minister og senere af den ærede Ordfører, nemlig Chefen for Revisions- og Bogholderkontoret under Telegrafvæsenet. Man maa hilske paa, at dette hele Telegrafvæsen er et Slags Industri, som Staten driver, og hvorved